

حق حق حق

بسم الله الرحمن الرحيم

در لطیفه محمد هم کتاب لطائف اشرفی حضرت سید محمد اشرف بهائیکه قدس سره شرح
اصطلاحات و اسرار و فیه که بالفاظ ظاهر سفته. نوشته اند نقل آن کرده می آید تا تطبیق
لغات شعر بر وفق عبارات مفصل کرده بهوقف مقصد بعت برسد بالنبی و آله الارشاد.
الف کلیسا عالم حیوانی را گویند جلیلیا عالم طبایع را گویند نرسا معانی و مخالفات را گویند
و فقیهه دقیق در رقیق باشد لقا محو مشوق است چنانکه عاشق را یقین حاصل گردد که اوست وقت
عنایت ازلی را گویند بیواسطه عمل خیر و اجتناب از شر شب بیدار نهایت الوان را گویند که سودا عظم است
نما عشرت یافتن را گویند چشم شهلا ظاهر کردن احوال و کرامات و علوم مرتبه سالک است و غیره
و شهرت ازین مقام خیزد و این از مکر و استدراج خالی کم باشد. محب صاحب محبت است
گویند عام تر از آنکه طلب مقارن آن باشد یا نه خواه طلب باشد و خواه طلب نباشد محبوب
حق تعالی را گویند و وقتی که مستغنی از دوستی و اوست او را مطلقا به قیدی طلب جستن حق را
گویند عام از آنکه دوست و از ندیانه بیشتر از عبدیت و محبودیت بود طالب جویند حق است
از راه عبودیت و محمدت کمال نه از روی دوستی مطلوب حق است و فقیهه جوینده عام تر از آن باشد
که بدوستی منسوب بود و فریب استدراج الهی را گویند حجاب مانعی باشد که عاشق را از مشوق
باز دارد بنوعی از انواع از جهت عاشق نقاب مانعی باشد که عاشق را از مشوق باز دارد و بحکم
ارادت مشوق طلب نفس با حق تعالی و سرور دل در آن شراب غلبات عشق بود و وجود اعمالی که
مستوجب بلاست باشد درین اهل کمال را بود که انحصار اند و در نهایت سلوک است خواب
استغراق بود و نظر داشتن بر استغراق خود گویا پیر و ریش دل است و در تجلیات شب عالم غیب بود

قیل عالم جسموت درین عالم خطی است مدت میان وجود و قیل میان خلق و امر قیل میان
 عالم ربوبیت و عبودیت مطرب آگاهنده بود لب کلام را گویند غنایب اقتضای ملاحظه و لذت عالم
 بود شباب سرعت سیر بود به شعور از معرفت و فائق مقامات و این هر چه بحکم جذب و بحکم سلوک
 در اعمال و ریاضات و تصفیه پاک بود سخن خوب اشارت واضح در ماده و غیر ماده خواب فزای اختیار می بود
 محبت دوستی بود به سببی و علاقه و به محرم بحق سبحانه و تعالی ملاحظت به نهایتی کمالات الهی بود که
 به چکس به نهایت آن نزدنا مطلق نشود و ظرافت ظهور انوار است از حضرت الهی در ماده شوخی
 کثرت التفات بود غارت جذب الهی بود و دست شیفته محبت الهی بود قاست سزاوار پرستش
 بود که خیر را این سزاوار نیست چشم مست سر کردن الهی بود بر تقصیر و خورده که از سالک در وجود
 آید و جز او چنانکه به چکس را اطلاع نیفتد و آن عفو بود عشرت لذت است با حق سبحانه و شعور آگاهی از
 لذت خرابات خرابی بود بیت مقصود و مطلوب بود عبادت اجتهاد سالک بود زکوة ترک ایشار
 بود و تصفیه هم طاکات معارف بود و شست صفت قدرت بود انگشت صفت احاطت بود و شکست
 بیت عالم است بر صفت ربوبیت محنت الم بود که از سبب مشغول بغاشق رسد اختیاری و غیر
 اختیاری را تحت وجود امری بود که موافق ارادت دل باشد و رویت عدم قدرت از اوای
 عبودیت بهر آنکه سعادت خواندن ازلی شقاوت زدن ازلی منیت مقام اثینیت بود (دخ) حج سلوک
 الی الله بود تا راجع سلب اختیار سالک در جمیع احوال و اعمال ظاهری و باطنی ترجیح وجود امری را
 گویند (دخ) قدر وقت را گویند صلح قبول اعمال و عبادت و وسایط قرب جمیع طلوع وقت
 و احوال بود که بر خلاف ارادت دل بود (دخ) ریخ تجلیات محض را گویند زلیخ محل لذات
 زبان تلخ امری را گویند که موافق طبع سالک نباشد سبب بیخ عدم لذت از مشاهده چاه بیخ مشکلات
 اسرار مشاهده (دوال) مساعد صفت قدر و قوت را گویند قدر استوار الهی بود و خدا حالتی باشد که بعد

خلاق ظاهر گردد باعث طلب بود فریاد ذکر هر را گویند و در حالتی بود که از محبت طاری شود که حالت
 حمل آن نبود و محب را شامه تخیلی حق باشد عجب مقام جمع را گویند زیرا که اعراض از زیادت و
 فضولی بود بآیه و مقام گشتن موجودات را گویند در آن مهر میل یا اصل خود است یا وجود علم و
 آگاهی از یافت لذت و دریافت مقصد سیر جنبه الهی بود که گاه سلوک برو مقدم بود یا عکس
 مگر غرور و دادن معشوق است عاشق را گاه بطریق لطف و موافقت گاه بطریق قهر و مخالفت
 جوهر باز داشتن سالک بود از عروج امیر ارادت الهی سالک جاری داشتن است بر سالک
 تنگتر به نیازی است از اعمال سالک را شهر وجود مطلق بود و در مطاوعت بود یا رصفت الهی را
 گویند که نور و نسبت کافه موجودات را هیچ رسم موافق تر ازین نیست سالک را چه کلمه توحید
 و ایر است غمگ رصفت رحمانی بود که شمولی و عمومی دارد غم خوار صفت رحیمی حق بود که خصوصیت
 دارد و دل را رصفت باسطی را گویند سرور و محبت در دل و گیر صفت فایضی بود باندوه و محنت
 در دل سیر صفت ارادت الهی بود و در هدایت سلوک بود و خمار رجبت از مقام
 وصول بقهریه بطریق انقطاع شب قدر تقار سالک بود در عین استیلاک بود و حق تعالی
 کفر تاریکی عالم و تفرقه بود و در عالم انسانی کافر صاحب اعمال تاثیر مقام خمر و بهر
 مقام علم گلزار مقام کشف اسرار مطلقا بهر چه اطلاق کنند بآن اضافت کرده باشد
 و بآن یا خوانند آبر حجابی که سبب وصول بود و حصول شود بواسطه اجتهاد که بنماید
 جوهر مجازی عبودیت بود ناله زار جستن محبت ناله زهر الطاف محبوب محب را
 گویند گوهر سخن اشارت واضح باشد سخن چوین گوهر اشارت مدر که کثرت دریافت
 اسرار و دام بود حضور مقام وحدت بود شریانی را گویند قطار عبارت
 ز ریاضت بود گوهر معانی و صفات را گویند صبر قهر و مجبوری بود بتقدیر الهی

کبر تسلسل صفات قهر را گویند بر عاشق ز نار قوت و او را من مشوق است عاشق را در راه
 ترک آن جز به آتی و تئیکه مسکوک مقدم باشد و بر محبت و مجاهده بسیار کاری کشاده نشود
 ناگاه جذب و در رسد و در او را قبول کند و باقی احوال او تمام کند بقصد رساندن
 ناز قوت و او را در مشوق است عاشق را روز تالیع انوار نور و مقام تفرقه نماز
 مطاوعت خط سبز عالم بر نغ (س) مجلس ایات و اوقات حضور حق باشد تا قوت
 یاد کردن و ذکر مقام تفرقه بود و نرسد نتیجه عالم را گویند که در دل پیدا شود چشم نرسد
 سر احوال و کمالات محسوس مرتبه سالک چه از خود که مردم او را دانستند که ولی است ولیکن
 او خود نداند که ولی است و ولایت خود را نداند ولیکن او را ندانند و این دو قدم از یک
 جنس بود در شش (عیش دوام حضور است و فراغت آن تمامی قلاش معاشر و مباشر
 اعمال است چنانکه اقتضای احوال است او با شش ترک هم و ثواب است هم از معصیت
 هم از عبادت در غلبه محبت دوست صفت کبر یا حق را گویند عالم نزل محسوس
 تکثر اسماء و بنا گوشن و فیه را گویند (ع) شمع نور است و سماح مجلس را گویند
 قطع ترک الم (ف) لطف پرورش عاشق را گویند زلف نیست هویت را گویند
 تاب زلف اسرار الهی بود و هیچ زلف اشکال الهی بود و زلف طلب معشوق مرعاشق را
 گویند علف شهوات نفس است و هر چه در آن نفس را حطی بود (ق) عشق محبت مفرط را
 گویند معشوق حق تعالی بود و تئیکه طالب بجد تمام جوید از انجست که مستحق دوستی است
 من جمیع الوجوه عاشق جوینده حق را گویند شوق از علاج و طلب حق بعد از آن که
 یافت و یار و زریان فقدان بشرط آنکه اگر در نیابد معشوق از علاج ساکن شود ولیکن عشق
 همچنان باشد باقی از دوام یافت نقصان نپذیرد بلکه زیاده شود و عشق اشتیاق کمال

امر عاج در میل کلی و طلب تمام و عشق مدام بطریق یافت و نایافت یکسان بود و فراق غیبت را گویند
مشرق صفت حیات را گویند در گم شدن شنگ احکام طوابع و لواحق انوار است از حضرت
اسد راده شوخی جنگ استخانات الهی را گویند با انواع بلاهای ظاهری و باطنی سیان
باریک عجب وجود سالک و تکیه عجب دیگر نمانده باشد دل، میل رجوع بود باصل
خود به شعور و آگاهی از اصل و مقصد همچون رجوع طبیعت چون جمادات باطل از ربه
که به اختیار مایل اند اصل را و همچو رجوع عناصر باصل احوال متابعت او امر است نیل
دوستی حق بود با وجود طلب و وحدت جمالی ظاهر کردن کمالات معشوقست بهجت زیادت
رغبت و طلب جلال ظاهر کردن بزرگی معشوق است از بهجت استغنا از عاشق و نفی غرور
عاشق و اثبات چپ رگی او و بزرگی مشوق شکل وجود حق تعالی را گویند شمایکامل امتزاج
جملیات و جلالیات و سرعت روا کردن عقل عالم نیز را گویند وصال مقام وحدت
را گویند مع اسد سزا و هرا کمال بطی السیر بود این گاه باشد که سبب دانستن طریق باشد
سالک را و کمال سالک باشد و اینچنین سیر الملک مکمل سیر برای بود که بر بهجت محتاج نبود
و گاه باشد که بسبب تقصیر سالک بود محل آرام و تکلیف بود نقل کشف معانی و اسرار را گویند
سبیل غلبه احوال ولی را گویند که مشرح و ترح باشد گلی نتیجه عمل را گویند لب لعل
بطون کلام را گویند در هم قسم آت در یافتن را گویند آرام محل تجلیات که از عالمیان
پوشیده بود حاکم او امر مشرح که بر سالک جاری دارند تظلم استعانت بردن است بجزرت
آلای از شر شیطان و نفس المار از تقصیر خود نسیم باوید آورد رعایت بویام محل تحلیار گویند چشم صفت بصیری
را گویند شرب خام عیش منزع را گویند جام احوال بود اسلام متابعت دین
بود و اعمال متابعت و آم مقادیر به اختیاری را گویند سلام درود و محبت بود

پیام او امر و نواهی که خلایق بآن استئصال نمایند غم نیست و اندوه و محنت و طلب محنت را
گویند سیم تصفیه نفسی و باطنی بود سیم موقف بود خشم طو صفات قهری را گویند
بر خود سیم پرورش سالک (نون) کین تسلط صفات قهری بود تا خشن ایقان اتیان
آتی بود آستان اعمال و عبادت بود مهر بآن صفت ربوبیت را گویند جهانان صفت
قبولی که جمله موجودات قیام بدو دارد و اگر از اضابطه موجودات پیوسته نشود قیام عالم
ممکن نه بود و این اعتقاد است که را گویند که از مقام تفرقه سر بر زندی بآبان و قلیع طریق
را گویند فروختن ترک تدبیر و اجتهاد بود و گردن تسلیم وجودت حکم تقادیر و ترک
تدبیر و اجتهاد بدل کردن عدول بود از چپ به راست و برعکس و برعکس در با ختن
محو کردن احوال ماضیه از نظر باطن ترک کردن قطع اعمال از هر چیز خاصستن
قصود و غایت بود نشستن بکیسه بود رفتن عروج بود از عالم سفلی بسوی آبدن
رجعت بود و عالم بشریه از عالم ارواح یا از استغراق و سکر درون عالم ملکوت بود و برین
عالم ملک تالستان مقام معرفت بود درستان مقام کشف بود و بستان محل
کش و گی ای صفت باطت عام تر از آنکه مخصوص بود در یحان نور بود که از
غایت تصفیه و ریاضت حصول شده بود و بار آن نزول رحمت بود آب روان فرح
دل بود پایی کوفتن تواجد دست ترون محافظه و مراقب اوقات بود چهره گلگونه
تجلیات که در غیر راده بود در خواب و یابیداری یا بعالم میخودی لبش کمرین کام
منزل که انبسیار را بواسطه ملک و اولیا را بواسطه تصفیه باشد لب شیرین کلام بیواسطه
بشرط و ارک و شعور در آن صفت متکلی و بان شیرین صفت متکلی بطریق تقدس
خارج از فهم و فهم انسانی سخن اشارت و انبیا الهی بود سخن شیرین مطلقات

الهی بود انبیاء را بواسطه وحی و اولیاء را بواسطه الهام و مستحقین کاشفات و اسرار و اشارات
 الهی در ماده و غیر ماده محسوس و معقول گویند سخن اشارت واضح را گویند و ماده و غیر
 ماده معقول و محسوس زبان اسرار الهی بود زبان شیرین امر را گویند که
 موافق تقدیر باشد میان سابقه که در میان طالب و مطلوب مانده باشد از سیر
 و مقام حجاب موی میان نظر سالک به قطع محبت از خود و غیره حسین جمیعت کمال
 مشوقست سلطان جریان احوال بر عاشق چنانچه عادت اوست بحسب ان التفات
 بغیر حق از درون و برون پیر متخان اشارت به مرشد محقق کلیه احزان و وقت خزن بود
 میدان مقام شهوت را گویند چون چوگان تقدیر جمیع امور بطریق صبر و وقار
 فغان ظاهر کردن احوال درون مردن طرف دور اندکی از حضرت حق
 ساربان راه نمای بود ایمان مقدار و آتش بود حسن جمیعت کمالات را گویند
 (دوام آرزو میل است باصل خود باندک آگاهی و عمل بعضی از اصل و مقصد گیسو طریق
 طلب را گویند سیر و علوم مرتبه بود کمان ابرو و حسن سقوط بر سالک بسبب تقصیر
 و باز بحکم عنایت ساقط نکردن از درجه مقام جفت ایر و سقوط سالک از درجه مقام بسبب
 کردن تقصیر و باز نقصان و بحکم جذب و عنایت و ببقای و درجه که بود طاق آبر و اہمال کردن
 است در سقوط سالک از درجه و مقام بسبب تقصیر گذاشتن را و ران نشو و ترقی بود شش
 برداشتن خرد را گویند که از تقصیر در وجود آمده بود و صفای حضور عاشق و مشوق
 جستجو خرد را گویند از هر طرف که باشد گفتگو کتاب محبت انگیز باز و اہمال
 شیب است (۵) کرشمه التفات بود شیوہ اندک جذبہ الهی که گاہ باشد و گاہ نہ
 کہ موجب غرور و غفلت نہ بود خانہ خودی بود کُشہ ماہیت الهی بود برون از ادراک

کافه عالمیان دستگاہ حصول جمیع صفات کمال با وجود قدرت بر هر صفتی حجاب نصف
 شدن به صفات کمالات دیده اطلاع الهی بود و قرة اہمال اعمال است ہر سالک ا
 سرگاہ را بحکم حکمت الهی تیسر قرة اہمال ناکردن سالک سرگاہ را چشم آہو آتہ
 ستر کردن الهی تفصیلات سالک را از عین سالک و لیکن آگاہ کردن سالک را از تفصیل
 کہ کردہ باشد و از ان نیز کہ از غیب او سبزه عین مسرت بود و شراب پختہ
 عیشش صرف بود و شراب خانہ عالم ملکوت بود و میخانہ عالم لاہوت بود و میکرہ
 قدم سناجات بود و حشم خانہ غلبات و مہبط غلبات کہ از عالم دل است مادہ عشق
 و قتیکہ ضعیف بود درین عوام را نیز بود و جبر اسرار و مقامات و احوال
 بود کہ در سلوک از سالک پوشیدہ بود و شبانچہ گاہ ملکہ شدن احوال بود و توبہ باز
 گشتن از چیزے ناقص بود کمال زکوۃ ترک و ایشار بود کعبہ مقام وصول
 حشر قہ صلاحیت را گویند و صورت سلامت سجدہ سر باطن را گویند یعنی
 ہر چہ نفس در ان باشد لاکہ نتیجہ معارف بود کہ مشاہدہ کنند شکوفہ علو مرتبہ بود
 بنفثہ تکیہ را گویند کہ قوت ادراک در ان نہ کنند ترانہ آئین محبت را گویند
 چہرہ تجلیات بود کہ قابل اطلاع سالک باشد و خال سیاہ عالم غیب خط سیاہ غیب الغیب
 سلسلہ اعتصام خلایق سیمہ صفت عالم الہیت را گویند و ہدیہ ولایت بود کہ ہر نوع باشد
 از اجبت با و اصطفا بوسہ است و قبولی کیفیت کلام را علی عملی و سوری و سنوی غمگدہ
 مقام ستوری وہ و دیہہ وجود مستعار بود آہ علامت کمال عشق کہ زبان از بیان قاصر بود
 موانع کہ میان عاشق و معشوق بود دی مستوری تقدیس برتری رد کردن اعمال عباد را
 سرگشتی مخالف راوت و مراد سالک بود توانائی صفت فاعل مختار را گویند تنہا

صفت قناری چنانکه مقتضای آتی بود توانگر می حصول جمیع کمالات منواری احاطت و
 استیلای آتی بود آشنائی تسلط و قید ربوبیت بمجاومات کلیتاً و جزئیتاً چون تسلط
 خالصه بخلوق بیگانگی اشتغال عالم اله که هیچ وجه مماثلت و شباهت ندارد گوئی مقام عبادت
 و لکشی صفت فاعلی در مقام آتش در دل جهان افروزی صفت باقی ابدی بود که
 فاعلی را بدور راه نه بود موی ظاهر هویت یسینی وجود که همه کس را بهسرت او علم
 حاصل است و باور راه نه پیشانی ظهور اسرار آتی چشم خماری ستر کردن تقصیر سالک
 را گویند لیکن کشف آن پر از باب کمال که از و اکمل و اعلی و اجلی باشد همه غلبات عشق
 با وجود اعمال که مقارن سلامت باشد و این خواص را باشد ساقی شرب رساننده
 بود یعنی مفیض اسرار آتی در دل صراحتی مقام مستی فرو گرفتن عشق جمیع صفات
 درونی و بیرونی را و آن سر اول ست نیم مستی آگاهی در استغراق و نظر داشتن
 بر استغراق هشیاری اتفاقات از غلبه عشق صفات درونی و بیرونی را و این صحوالت
 زنده گی قطع نظیر از انواع اعمال در طاعت لا ابالی پاک نه داشتن از هر نوع که
 باشد پیش آید گویند کند صبحی محاذ را گویند عیوقی مسافرت را گویند
 ز روی صفت سلوک سرخی قوت سلوک سبزی کمال لطف را گویند باقی
 کلما را قیاس کنند باین رنگها که گفته شد از هر قبیل که باشد تا وایل از ان گیرند
 سپیدی بیک رنگی را گویند بتوجه تمام کند کبودی تخیل محبت را گویند بوی آگاهی
 از مساعداً و پیوستگی دل را گویند ز آبی پیغام محبوب روی مرآت تجلیات
 را گویند ماه روی تجلیات در ماده و قسید که در خواب یا در حالت بخود می باشد گوئی
 مجبوری و مقهوری سالک پیش چوگان تقدیر آتی بیجاری قسطنطنیه و از علاج درونی را گویند

زندگی قبول و اقبال است تندرستی برقرار ماندن دل را گویند افتادگی ظهور حالت را
گویند حشرانی تصرفات و تدبیرات عقل را گویند بهیوشی مقام طمش بود و یوانگی طعنه
احکام عشق را گویند بهیوشی استهلاک ظاهری و باطنی بستگی مقام تکلیف آزادی
مقام حیرت بی توانی ناتوانی بود و فقیسری عدم اختیار که علم و عمل ازو مسلوب بود
دووری شعور بعارف کیفیات عالم نفس رقه و قائل آنرا گویند کاهلی بطی البیور یاری
توجه خالص که از اعمال امید ثواب نه داشته باشد سردی بر نفس گرمی حرارت
محبوب را گویند بیداری عالم صحیح یا کبازی توجه خالص که از عمل نه ثواب خواهد
نه علوم مرتبه - انتی -

خانه الطبع

الحمد لله که رساله سماع مولفه مادی طریقت و دین و رهنمای شریعت متین سالک جاده
طاعت خدا عاشق جناب محمد مصطفی اصل الله علیه وآله و اصحابه اجمعین جناب مولانا و
مقتدانا حاجی حافظ محمود بخش صاحب چشتی صابری اکبر آبادی بصحت تمام باہتم
سید اسحاق علی و شیخ نصیر الدین چشتی بتاریخ ۸ ماه ربیع الاول ۱۳۵۱ هجری نبوی
در مطبع لامع النور شهر اگره محله گلاب خانه بزبور طبع فرین گشته مطبوع طبایع خلافت

تذکره

۸۲۹۸

استدلال

مخدرات سدا پر وہ ہا می قرآنی

چہ دلبرند کہ دل می بزند پنهانی

عارفان اسرار معرفت الہی و طالبان آثار حقیقت رسالت پناہی کو فرودہ ہو کہ ورین ایام سعادت
 لایام ایک کلام مجید بطرز جدید ہمارے مطبع میں زیر طبع ہے جسکی کہ فی زمانہ ہر اہل اسلام کو
 رئیس ضرورت ہے وہ یہ کہ متن میں عمدہ با محاورہ اردو ترجمہ مولانا شاہ عبدالقادر صاحب
 رحمۃ اللہ کا ہے اور حاشیہ پر تفسیر منختہ الجلیل اردو ترجمہ معالم التنزیل کا درج ہے
 جسکو اسوہ علماء زمان جناب مولانا الفضل اولانا مولوی مفتی عزیز الرحمن جٹاویو بندی نے
 عربی سے بالاستیعاب با محاورہ ترجمہ کیا ہے واضح ہو کہ تفسیر معالم التنزیل کو امام ہمام
 محی السنن بغوی رحمۃ اللہ علیہ نے تصنیف کیا ہے حق یہ ہے کہ جو قول مصنف موصوف
 نے متعلق تفسیر لکھے ہیں وہ پسند متصل رسول مقبول صلعم سے روایت کئے ہیں یا اقوال
 فسرین معتبرین از صحابہ و تابعین و تبع تابعین وائمہ دین رضوان اللہ علیہم اجمعین سے نقل
 کئے ہیں ناظر کو دیکھنے سے معلوم ہوگا کہ مصنف ممدوح نے کیسے کیسے مضامین جو کہ کلام
 الہی و احادیث نبوی سے متعلق ہیں بیان فرمائے ہیں یعنی جس آیت کا ذکر کسی طریق سے
 حدیث میں وارد ہے اوسکو اوسکے موقع مناسب پر ایسا صحیح نقل فرمایا ہے کہ جسکی تصدیق
 ملاحظہ قرآن مجید ہوگی قطع نظر علم تفسیر تو بنفسہ ایک مجموعہ علوم کا ہے کیونکہ اوس سے حالات
 ہم ماضیہ فی قص عبرت افزا و ردخالفین و احوال بحث و شہ و کوائف مختلفہ و نیز اختلاف ادیان و ترکیب
 دین و طب روحانی و علامات کفر و ایمان و عقائد و اعمال و عبادت و ریاضت و ترغیب جنت

CALL No. { ۲۹۲۶۱ } ACC. No. ۸۲۹۸

AUTHOR

TIT

Acc. No. ۸۲۹۸
Class No. ۲۹۲۶۱ Book No. ۲۹۲۶۱
Author اشرف جہانگیر
Title رسالہ سماع

Borrower's No.	Issue Date	Borrower's No.	Issue Date

MAULANA AZAD LIBRARY ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over - due.

